

"Aluksi ryhmää veti toimittaja Anna-Liisa Mikkeli. Liityin joukkoon hänen aikanaan ja olen pysynyt mukana koko ajan. Anna-Liisan siirryttyä muihin tehtäviin vetäjäksi saatiin Elina Ervasti, jolla oli kokemusta teatteriohjauksesta. Hän toi ryhmäämme luovuuden menetelmät. Me teimme hengitysharjoituksia ja mielikuvamatkoja, makailimme pulpeteilla, hihkuimme ja leikimme. Mutta ennen kaikkea me olimme luovia kirjoittajia.

Mikä erottaa luovan kirjoittajan pöytälaatikkokirjoittajasta? Luova kirjoittaja haluaa tekstinsä julki. Hän haluaa heittäytyä arvosteltavaksi ja tarttuu kynäänsä, vaikka tekstilapsi on revitty kappaleiksi. Hän myös puolustaa tuotettaan, joskus raivokkaastikin koko ryhmän edessä. Sanasäilän heiluessa me kaikki olimme ylpeitä toisistamme. Me opimme olemaan omaäänisiä.

Luova kirjoittaja ei takerru pilkkuihin eikä pysähdy pisteen puutteeseen. Hän ei oikeastaan kumarrakaan kielioppia, mutta kunnioittaa sitä tukirakenteena. Elina Ervasti opetti meitä arvostamaan rakenteita myös suojanamme.

Ryhmästämmme kasvoi tiivis yhteisö. Tekstien kautta opimme tuntemaan toistemme elämät ja tarinoilla sidoimme toinen toisemme yhteen.

Kun aloimme erota työväenopistosta, piirimme ryhtyi kokoontumaan kodeissamme. Työväenopistossa olimme jo oppineet vaeltamaan nomadeina tiloista toisiin. Meillä kokoontuessamme omat poikani istuivat hipihiljaa huoneessaan ja kuuntelivat tekstejä korva ovelta. Nyt jo aikuiset poikani muistavat yhä erityisesti merikapteenimme, Aimon, veijaritarinat ja Typin sadunhoitoiset kuvaukset vuosisadan alusta. Kun minun vuoroni tuli vetää ryhmää, en tehnyt sitä yksin. Muut ryhmäläiset pitivät huolen tapaamisista.

Tätä kirjoittaessa saimme kutsun kirjoittajamme Typin 90-vuotiskahveille. Sen kunniaksi luemme taas kirjoituksiamme ääneen. Luova kirjoittaja käyttää tapaamisajan tekstien purkuun, ei niiden tuottamiseen!

Eila Tiuri on moottorimme, jonka ansiosta vuotuiset antologiamme on koottu ja monistettu. Tässä kirjassa muistamme edesmenneitä ryhmäläisiämme suurella rakkaudella."

Kirjan tekijänä ensimmäisiä harjoittelutyöni oli Annan markkinoinnin tilaama.

Runojani Kiteooni ja kauriskasvoiset antologiasta:

Bahian kapeilla kujilla

Yön väriset ihmiset
tanssivat capoeiraa
Köyhyyttä vastaan

Inasa, Iansa

Maininkien takana
kuunkiertämän päässä
poimin tiarankukkia jumalille lahjaksi
Levitän niitä vuoteelleni
Ja lähetän Insan matkaan
Kuuntele sadetta

Shabonosta pois

Jossain on meri
Jossain aallot kovertavat rantakalliota
Jossain mamaopuiden takana
on satama
ylitän ikävän ikuiset meret